

Obrácená kolonizace Francie

- CZ24 News | 27. srpna 2020

FRANCIE: Výzvy policii a médiím k nezveřejňování jmen vrahů, jsou snahou utajit pravdu a zabránit veřejnosti v tom, aby se dozvěděla, kdo ve Francii tyto činy páchá. Utajování jmen vrahů odhaluje touhu po appeasementu. Když má vrah křesťanské jméno, je jeho jméno okamžitě vytištěno na titulních stranách novin.

Milujeme jen to, co nás nenávidí, všechno, co nás ničí, je považováno za skvělé. Toužíme zničit pravdu a naše dějiny... Nevyučujeme ve školách dějiny Francie a nejsme hrdí na to, čeho naše civilizace dosáhla. Pokud o naší civilizaci mluvíme, tak jenom proto, abychom ji znevažovali a bagatelizovali." — Michel Onfray, *Le Salon Beige*, 30. července 2020 a *YouTube*, 17. července 2020.

"Francie právě zažívá obrácenou kolonizaci. Lidé přicházející hlavně ze zemí, které byly dříve kolonizovány Francií, se ve Francii usadili bez toho, že by měli v úmyslu se integrovat. Většina z nich žije ve čtvrtích, kde nyní vládou islámské zákony a kde imámové šíří nenávist vůči Francii... A na potvrzení své kapitulace úřady tvrdí, že nenávist nepochází od těch, kteří vraždí, ale od těch, kteří na to chtějí reagovat a říkají, že těmto útokům a vraždám musíme učinit přítrž. Toto je naprosto sebevražedný postoj." — Éric Zemmour, *YouTube*, 3. listopadu 2016.

Lyon, třetí největší město ve Francii, 20. července 2020, tři hodiny ráno, středostavovská čtvrť. Mladá dívka venčí na klidné ulici svého psa. Najednou se přiřítí vysokou rychlostí auto a jejího psa přejede. Následně řidič zastaví, zařadí zpátečku a přejede také mladou ženu. Potom se vyřítí vpřed plnou rychlostí a vláčí její mrtvé tělo asi půl míle za sebou. Lidé v ulici jsou probuzeni rámusem a zapíší si SPZ automobilu. Policisté, kteří přijedou na místo tohoto hororu, jsou zděšení. Tělo mladé ženy je roztrháno na kusy. Na jedné straně ulice je nalezena její noha; zbytek jejího těla je rozdrcen. Jedna její ruka leží blízko těla jejího psa. V druhé ruce stále drží psí vodítko. Jmenovala se Axelle Dorier. Pracovala jako zdravotní sestra a bylo jí 23 let.

Axelle Dorier

Francouzské ministerstvo spravedlnosti požádalo místní policii, aby jméno vraha nezveřejnila. Jeden policista jej ale přesto anonymně zveřejnil na sociální síti. Vrah se jmenuje Youssef T. Řídil pod vlivem a bez řidičského průkazu. Státní zástupce ho obvinil z "bezohledné vraždy" a nyní čeká na soud ve vazbě. Hrozí mu nanejvýš deset let za mřížemi. Obyvatelé Lyonu chtěli uspořádat pietní pochod, aby vzdali hold mladé zdravotní sestře a požádali vládu, aby tvrději bojovala proti zločinu.

Rodiče mladé ženy si ale pietní akci nepřáli a řekli, že k vrahovi “necítí nenávist”.

V červenci 2020 nebyl tento barbarský čin ojedinělý. Na vedlejší silnici v departementu Lot-et-Garonne v jihozápadní Francii se mladá četnice Mélanie Lemée (25 let) pokusila 4. července zastavit řidiče, který překročil nejvyšší povolenou rychlost. Řidič šlápl na plyn a úmyslně ji přejel. Byla na místě mrtvá. Místní četníci řidiče vzápětí dopadli. Jméno řidiče sdělil médiím jeden policista. Řidič se jmenuje Yacine E., a také on řídil pod vlivem a bez řidičského průkazu. Rodiče Mélanie Lemée souhlasili s pietní akcí, ale také řekli, že k vrahovi “necítí nenávist”. A dokonce dodali, že s ním mají soucit, protože “jeho život je v troskách.”

Třetí barbarský čin se stal 5. července v malém baskickém městečku Bayonne. Řidič autobusu Philippe Monguillot (59 let) odmítl dovolit dvěma mladíkům nastoupit bez lístků a bez roušek. Oba mladí muži ho přinutili vystoupit z autobusu a začali ho okamžitě surově bít. K šarvátce se připojili další dva mladíci a řidiče rovněž bezohledně napadli. A pak ho nechali na chodníku, umírajícího, zalitého krví. V nemocnici mu bylo diagnostikováno kóma. Příbuzní, kteří ho přišli navštívit, řekli, že měl úplně rozmlácenou tvář. O dva dny později řidič autobusu zemřel. Čtyři zabijáci byli dopadeni a jsou ve vazbě. Novináři se jejich jména dozvěděli, ale rozhodli se je nezveřejnit. Policisté však jména pachatelů i v tomto případě zveřejnili: byli to Mohamed C., Mohammed A., Moussa B. a Selim Z. Ve městě se konal tichý pietní pochod. Manželka Philippe Monguillota řekla, že její život je v troskách a že pochybuje o tom, zda bude spravedlnosti učiněno zadost.

Podobné děsivé činy se ve Francii dějí každý den již léta. A jejich počet se stále zvyšuje. Pachatelé jsou obvykle mladí dospělí. Všichni jsou imigranty z muslimského světa. Nejsou však islamisté a nemají žádné politické ani náboženské motivy. Obvykle nemají žádné výčitky svědomí.

Psychiatři popisují jejich činy jako “praktikování bezdůvodného násilí”, násilí, jehož cílem není nic jiného než mít potěšení z násilí. Zdá se, že tito lidé nemají úctu ani k lidskému životu ani respekt k zákonům.

Psychiatr Maurice Berger, který tyto mladé lidi léčil, nedávno vydal knihu *“Sur la violence gratuite en France”* (“O bezdůvodném násilí ve Francii”). “Bездůvodné násilí”, píše Berger, se nyní může stát kdykoliv a kdekoliv a jeho obětí může být kdokoliv. “Ve Francii dochází k bezdůvodnému násilí každých 46 sekund...,” poznamenává. “A může to potkat každého z nás. Pokud nechcete ohrozit vaše šance na přežití, měli byste se podrobit, sklopit oči a přijmout ponížení.”

Někdy, jako v případě Axelle Dorier, není podrobení možné: Až do chvíle, kdy přejel jejího psa, neměla se svým vrahem žádný kontakt. A jiní, řekněme řidiči autobusů a policisté, nemají “podvolení” v popisu práce.

Rodiny obětí se však podrždit mohou a často to i dělají. Bývají potom zahrnuti pochvalami politiků a oslavováni médii. Krátce po teroristickém útoku v divadle Bataclan v Paříži v roce 2015 napsal Antoine Leiris, manžel ženy, která byla v divadle strašně mučena a nakonec zavražděna, teroristům na Facebooku dopis. Napsal, že rozumí jejich motivům a že vůči nim necítí žádnou nenávist. Dodal, že se na ně nezlobí a že bude dál žít svůj život. Dopis byl v sociálních médiích okamžitě sdílen stovkami tisíc lidí. Jedno nakladatelství jej požádalo, aby námět svého dopisu rozvinul a napsal na toto téma knihu. Kniha nazvaná *“Vous n’aurez pas ma haine”* (“Neposkytnu vám svoji nenávist”) se okamžitě stala bestsellerem.

Také soudy “klopí oči” a podvolují se – mají to v dnešní době v popisu práce. Výzvy policii a médiím k nezveřejňování jmen vrahů, jsou snahou utajit pravdu a zabránit veřejnosti v tom, aby se dozvěděla, kdo ve Francii tyto činy páchá. Utajování jmen vrahů odhaluje touhu po appeasementu. Když má vrah křesťanské jméno, je jeho jméno okamžitě vytištěno na titulních stranách novin. Utajování jmen

ukazuje strach z komunit, do nichž vrahové patří, a strach z hněvu obyčejných Francouzů.

Politici dělají totéž. Vědí, že hlasy muslimů jsou pro ně teď důležitější, než kdy jindy. Prezident Emmanuel Macron hovořil o vraždách Axelle Dorier, Mélanie Lemée a Philippa Monguillota jako o "neštěstích" a "politováníhodných činech" a potom okamžitě změnil téma a začal řečnit o něčem jiném. Nový ministr spravedlnosti – právník Eric Dupond-Moretti – na otázku novináře, co si myslí o lidech, kteří žádají vládu, aby proti zločinům tvrdě zakročila, řekl: "Spravedlnost musí být garantem sociálního smíru." Nejdůležitějším momentálním úkolem ministerstva spravedlnosti je zajistit repatriaci francouzských džihádistů uvězněných v Sýrii a Iráku do Francie, "protože jsou francouzskými občany a povinností Francie je zajistit, aby se vyhnuli trestu smrti."

Přísněji promluvila pouze lídryně Národního sdružení Marine Le Pen:

"Jakou úroveň barbarství musíme dosáhnout, aby Francouzi řekli tomuto rostoucímu zdivočelému násilí v naší společnosti NE? Kolik policistů, četníků, řidičů autobusů, mladých dívek a chlapců bude muset ještě zemřít?"

Mainstreamová média ji ale ihned obvinila z přilévání oleje do ohně a z toho, že se chová jako nezodpovědná extremistka.

"Francie právě zažívá obrácenou kolonizaci," řekl již 3. listopadu 2016 novinář Éric Zemmour.

"Lidé přicházející hlavně ze zemí, které byly dříve kolonizovány Francií, se ve Francii usadili bez toho, že by měli v úmyslu se integrovat. Většina z nich žije ve čtvrtích, kde nyní vládou islámské zákony a kde imámové šíří nenávist vůči Francii. Všechny předchozí vlády umožnily těmto čtvrtím se rozrůstat a přitom doufaly, že se nenávist k Francii a Francouzům z těchto čtvrtí nerozšíří ven."

"Ale tato nenávist k Francii a Francouzům se z těchto čtvrtí rozšířila v podobě nepokojů, výtržností a terorismu. Dnes má pro změnu podobu individuálních útoků a vražd, které jsou důsledkem všeobecné nenávisti vůči Francii a Francouzům. A na potvrzení své kapitulace úřady tvrdí, že nenávist nepochází od těch, kteří vraždí, ale od těch, kteří na to chtějí reagovat a říkají, že těmto útokům a vraždám musíme učinit přítrž. Toto je naprosto sebevražedný postoj."

"Francie je v kómatu a její smrt se blíží," řekl v diskusní talk show *ThinkerView* spisovatel a filozof Michel Onfray. A dodal, že hlavní příčinou je mizející křesťanství, na kterém jsou založeny hodnoty a etika, kterými se Francie po staletí inspirovala. Poznamenal, že kostely jsou prázdné, katedrály shořely a že tváří v tvář obecné lhostejnosti dochází k stále častějšímu znesvěcování křesťanských svatostánků. "Křesťanství se rychle vytrácí," dodal. "Naše civilizace je vyčerpaná. Milujeme jen to, co nás nenávidí, všechno, co nás ničí, je považováno za skvělé. Toužíme zničit pravdu a naše dějiny." A poukázal na to, co především tuto zkázu způsobuje:

"Nevyučujeme ve školách dějiny Francie a nejsme hrdí na to, čeho naše civilizace dosáhla. Pokud o naší civilizaci mluvíme, tak jenom proto, abychom ji znevažovali a bagatelizovali."

Závěrem řekl, že v žádnou renesanci nevěří, ale že bude bojovat až do konce: "Musíme se tomu postavit, musíme proti tomu bojovat."

Ve Francii se v posledních letech prudce zvýšil také počet protižidovských činů. Desítky tisíc Židů se vystěhovaly ze země a tato vlna emigrace židovskou populaci ve Francii postupně decimuje. Mnoho Židů, kteří v zemi stále žijí, opustilo města a čtvrti, kde dosud bydleli a přestěhovali se do (dočasně) bezpečnějších oblastí. Křesťané jsou ve Francii imámy v no-go zónách považováni za nevěřící. A pak jsou snadnou kořistí pro mladé muže, kteří Francii a Francouze nenávidí a které submisivní postoj soudů a úřadů od páchání zločinů rozhodně neodradí.

30. května 2020 se v Paříži konala demonstrace ilegálních imigrantů, kteří do Francie přišli většinou ze severní a subsaharské Afriky. Ačkoliv byla demonstrace vládou zakázána, měla policie naříděno, aby nezasahovala. Přestože všichni protestující porušili zákon, bylo zadrženo pouze 92 demonstrujících, kteří byli ovšem brzy propuštěni. O dva týdny později proběhla v Paříži další demonstrace, tentokrát na podporu rodiny Adama Traoré, afrického kriminálního, který zemřel, když se násilně bránil zatčení. Také tato demonstrace byla vládou zakázána a policie měla opět naříděno nezasahovat. "Smrt Francii," křičeli protestující a někdy také "Špinaví Židé". Vláda a média hlavního proudu ani nepípala. Mladí Francouzi z *Génération Identitaire* (Generace Identity) – hnutí za obranu Francie a západní civilizace – stáli na střeše nedalekého domu a spustili ze střechy dolů transparent s nápisem "Spravedlnost pro oběti anti-bělošského rasismu". Jeden muž vyšplhal na střechu budovy a snažil se transparent zničit. Tento muž byl médií celé dny popisován jako hrdina "boje proti fašismu" a televizní stanice se předháněly, aby s ním udělaly rozhovor. Mladí Francouzi, kteří tento transparent drželi, byli mezitím zatčeni a obviněni z "podněcování k nenávisti".

Dijon, 156 000 obyvatel, hlavní město Burgundska: od 16. do 18. června 2020 proti sobě v ulicích města bojovaly dva gangy obchodníků s drogami – čečenský a arabský. V zuřivých pouličních bojích byly použity vojenské zbraně – v zemi, kde ústava nepovoluje občanům držet zbraň. Francouzská vláda v tomto případě opět požádala místní policii, aby nezasahovala. Konflikt byl nakonec vyřešen v místní mešitě díky imámům a pod jejich dohledem. V průběhu tohoto krvavého konfliktu policie doporučila obyvatelům, aby zbytečně neopouštěli své domovy a aby byli velmi opatrní, dokud přestřelky neskončí. Policie několik členů gangů zatkla, ale až poté, co zuřivý souboj gangů skončil.

26. července 2020 se konal ve vesničce Saint-Étienne-du-Rouvray v Normandii vzpomínkový obřad. Před čtyřmi lety zde byl při celebrování mše zavražděn dvěma mladými islamisty 86letý kněz Jacques Hamel. Ministr vnitra Gerard Darmanin při této příležitosti přednesl projev odsuzující "islámské barbarství". "Zavraždění kněze v kostele," řekl, "je pokusem zardousit kus naší národní duše." Neřekl ovšem, že kostel byl během oné osudné mše téměř prázdný, a bezmocnými svědky této strašné vraždy byli jen čtyři postarší věřící. Darmanin nicméně dodal, že je rád, že se Francouzi neoddali hněvu, a že si místo něj vybrali "mír".

Dr. Guy Millière je profesor Pařížské univerzity a autor 27 knih o Francii a o Evropě.